

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.332 van 12 december 2008
in de zaak RvV X/ II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 25 september 2008 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 1 juli 2008 waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers verklaren van nationaliteit Syrisch Arabische Republiek te zijn.

Op 30 augustus 2007 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 1 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

“(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren verzoekers de schending van de motiveringsplicht aan, daar de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd werd wanneer deze in strijd met de gegevens, namelijk het effectief voorbrengen van een paspoort, toch stelt dat de paspoorten niet werden voorgebracht.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667, RvS 10 december 2002, nr. 113.439, RvS 17 mei 2005, nr.144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekers het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond. In wezen voeren verzoekers de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Het middel zal dan ook verder onderzocht worden vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de aanvraag van 30 augustus 2007 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de daarbij gevoegde stukken alsook de aanvulling van 25 februari 2008 en de daarbij gevoegde stukken, blijkt dat verzoekers op geen enkel ogenblik een identiteitsdocument hebben overgemaakt aan de verweerder, zodat de gemachtigde van de minister op basis van de hem gekende gegevens, correct en op redelijke wijze kon besluiten tot onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet nu de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De Raad wenst erop te wijzen dat verzoekers ter gelegenheid van hun inleidend verzoekschrift wel degelijk kopieën van hun paspoorten voorleggen. Echter kan het de

verweerder niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met stukken waarvan hij geen kennis had op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending van de zorgvuldigheidsnorm aan. Zij zijn van mening dat het dossier niet grondig werd bestudeerd door de overheid nu zij hun paspoorten bijbrachten.

Waar verzoekers menen dat het bestuur het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden heeft, wijst de Raad erop dat dit beginsel inhoudt dat de gemachtigde van de minister zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoekers maken niet aannemelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de minister bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het tweede middel is ongegrond.

In een derde middel voeren verzoekers machtsafwending en machtsmisbruik aan daar de overheid zijn macht op een niet adequate wijze heeft gebruikt door geen rekening te houden met alle elementen aanwezig in het dossier namelijk de paspoorten.

Machtsafwending vereist evenwel het zekere bewijs dat de overheid haar macht slechts heeft aangewend met het oog op de realisatie van een ongeoorloofd doel (RvS 27 oktober 1999, nr. 83.177). In het middel wordt evenwel nergens aangeduid welke ongeoorloofde doelstelling aan de basis zou liggen van de bestreden beslissing, zodat geen machtsafwending kan worden vastgesteld. Evenmin tonen verzoekers aan dat er sprake zou zijn van rechtsmisbruik. Nogmaals dient er op te worden gewezen dat uit het administratief dossier blijkt dat er geen afschrift van hun paspoorten werd toegevoegd aan hun aanvraag om machtiging tot verblijf.

Het derde middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.